

KOSOVARIA

Ballina: Kaltrina Balaj

Kosova
vend i variët,
por me politikanë
të pasur

Kush e vrau veten
në Kosovë
për nostalgji

KALTRINA BALAJ
E DËRGOI BRENDIN LUKSOZ
“ELISABETTA FRANCHI”
NË BRUKSEL E LUKSEMBURG

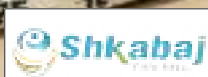
“Don Zhuanët”
e Kosovës

Shkëndije Pacolli:

A vuajnë
shqiptarët
nga Kerofobia

Pse s’ka
burra si dikur

Frikësohem se
do të dështoj
përsëri

DINO
QERAMIKA

www.dinogeramika.store

“Kosovarja” është gjithmonë në kërkim të femrave të suksesshme, që janë shembull se si me vullnet, guxim e punë, krijojnë storien e tyre të suksesit.

Një shembull ideal i gruas së pandalshme, që ëndrrave të saj u ka dhënë jetë falë guximit për të provuar, angazhimit dhe mbështetjes së njeriut të zemrës, është edhe Kaltrina Balaj, grua e përmbushur në të gjitha drejtimet. Kaltrina Balaj ka arritur që brendin luksoz “Elisabetta Franchi” ta dërgojë mu në zemër të Brukselit e Luksemburgut dhe ta bëjë atë të njohur e të kërkuar edhe atje.

Magazinat më prestigjioze kanë shkruar për arritjen e brendit italian në Belgjikë, e kjo falë shqiptares Kaltrina Balaj, puna e së cilës është për duartrokitje. “Kosovarja” ka vizituar dyqanet dhe ka shijuar një kafe me zonjën që bëri “çmendurinë” më të bukur në jetën e saj...

Në ballinë: Kaltrina Balaj

Kaltrina Balaj,
shqiptarja që e dërgoi brendin luksoz
“Elisabetta Franchi”
mu në zemër të Brukselit e Luksemburgut

Për ata që nuk e dinë, kush është Kaltrina Balaj?

- Jam e thjeshtë, me origjinë nga Kosova, e lindur në Belgjikë, e apasionuar pas punës. Jam ajo që ia ka dalë ta bëjë ëndrrën realitet, të punojë në botën e modës dhe ta bëjë më të mirën në biznes. Investoj shumë energji në punën time, pasi e dua, vërtet.

Si të përshkruajnë të tjerët, e si e përshkruan ti veten?

- Të tjerët më përshkruajnë si njeri i dashur, me shumë vlera, familjare, punëtore dhe me guxim. Vetën e përshkruaj si femër ambicioze, shumë e dhënë pas familjes dhe e gatshme për të ndihmuar të tjerët. Më duhet të them që nuk dorëzohem asnjëherë...

Cila është jeta, shkollimi dhe arritjet e tua më të mëdha deri në këtë pikë të jetës?

- Shkollën e kam kryer në Belgjikë. Kam studiuar për asistente ekzekutive. Pas shkollimit dhe stazhit që e kam bërë në "RTBF" (Radio Televizionin Shtetëror të Belgjikës), jam punësuar po aty dhe kam punuar 11 vjet. Gjatë periudhës së COVID-it, kam pasur një kërkesë të brendshme për ndryshim të jetës profesionale. Nuk e dija saktësisht se çka doja, por realisht doja diçka ku do të përfshihesha plotësisht.

Pas një kërkesë online për rroba banjo, i thashë burrit se si është e mundur të mos ketë "Elisabetta Franchi" në Bruksel... Sepse, Brukseli është kryeqyteti i Evropës dhe ky brend, që ka më shumë se 100 butikë në botë, nuk është këtu!

Unë e kisha brend të preferuar "Elisabetta Franchi" dhe nuk besoja që ëndrra për të qenë pjesë e markës do më bëhej realitet.

Por, kur e do shumë një gjë dhe punon për ta pasur, suksesi nuk do të mungojë...

Dhe, si ndodhi që e sollë "Elisabetta Franchi" në Bruksel e Luksemburg?

- Pak muaj pas asaj bisede, hapja dyqanin tim të parë në rrugën më luksoze të Brukselit. Nuk kam punuar kurrë në dyqan, nuk kam shitur

kurrë më parë, ama, sa e kam hapur biznesin, e kam kuptuar se këtë punë e kisha në gjak.

Më vinte natyrshëm t'i këshilloja femrat, të isha në komunikim dhe bashkëpunim të çdoditshëm me stafin, të bëja porositë... Të gjitha këto më jepnin një satsfaksion të madh, aq sa më dukej se nuk po punoja, por argëtohesha... Pas suksesit të Brukselit dhe me dëshirën e brendit, hapëm edhe pikën në Luksemburg, duke marrë kështu projektin tim të dytë në dorë. Dhe, ndonëse me shumë sfida, ia dolëm që brendi të jetë, të shkëlqejë dhe të ketë sukses në mes të Luksemburgut.

Thuhet se jeni e dashuruar në brendin "Elisabetta Franchi". Si filloi "romanca" ndërmjet teje dhe brendit, cila është historia?

- Në fakt, nuk e njihja si brend para vitit 2016. Atë vit kërkoja diçka të bukur, elegante dhe fune për një festë familjare.

Dhe, në një dyqan me rroba luksoze të përdorura, e gjeta një fustan ndryshe nga të tjerët. Ishte perfekt në çdo detaj, që nga materiali, prerja etj. Natyrisht, ishte i "Elisabetta Franchi". Pastaj, shkova në Paris për ta parë butikun. Hyra brenda si një fëmijë që hyn në "Disenylnd". Tutje, kam blerë fustane të brendit në Milano, Paris dhe Shqipëri.

Si është mirëpritur brendi në Belgjikë dhe ku ndodhet saktësisht?

- Butiku është hapur në periudhën më të vështirë, në vitin 2021, gjatë kohës së pandemisë. Ishte periudhë e vështirë, por ia kemi dalë, meqë ata që e njohin markën e kanë mirëpritur shumë mirë.

Tani, çdo gjë shkon në rrugën e duhur...

Për ju dhe suksesin e "Elisabetta Franchi" kanë shkruar edhe magazinat më prestigjioze. Hë?

- Hapja e butikut ka bërë bujë mediale, meqë magazinat, si: "Elle Belgique", "Marie-Claire", "L'Officiel", "L'éventail", kanë rezervuar hapësirë për të. Hapjet janë shoqëruar me shumë marketing në vendet më të njohura dhe më luksoze në Belgjikë.

Pse femrat duhet të vishen me këtë brend?

- Për mua është marka me prurjet më të bukura, më elegante dhe më cilësore, sidomos për ne, shqiptaret, që e pëlqejmë stilin italian, glamuroz.

Është marka më e përkryer... Sidoqoftë, sot ka shumë brende fantastike, ama për raportin cilësi/çmim, "Elisabetta Franchi" është zgjedhja e parë në linjën "Haute Couture".

A je e kënaqur me arritjet e deritashme?

- Ende flasim për sukses relativisht të vogël, meqë ka ende punë për të fituar miliona. E rëndësishme që e përgjithshmeja është e kënaqshme në Bruksel dhe Luksemburg, ku unë dhe stafi japim maksimumin. Për mua është shumë e rëndësishme të jem aty për çdo gjë...

Realisht, a besonit në sukses?

Besoj në punë, në mund, në djersë; besoj në ëndërr dhe në shpresë. Asgjë në jetë nuk jepet falas, qëkur lindesh e derisa të vdesësh.

Andaj, me shumë punë dhe pasion vjen edhe suksesi...

Kush është dora e fortë, mbështetja juaj kryesore në këto ndërmarrje?

- Burri im, Besmir Aliko, është dora e fortë, mbështetja, shoku i jetës sime dhe partneri im në të mirë e në të keq.

Ai ma ka bërë këtë ëndërr realitet, meqë pa mbështetjen e tij nuk do ta kisha marrë guximin për ta bërë këtë "çmenduri". Ai më ka thënë gjithmonë se kam kapacitet, se do të arrijë dhe do ia dalë si është më së miri. Andaj, e falënderoj që është gjithmonë me mua...

Shqiptarët shpesh e lidhin "Elisabetta Franchi" me Marina Vjollcën. Cili është mendimi juaj për të dhe a keni ndonjë marrëdhënie a bashkëpunim?

- Marinën e kam njohur, filimisht, nga prezantimi i emis-

ioneve të ndryshme, e, së fundi, nga "Klanifornia", që e shohim me burrin çdo vikend.

Më ka pëlqyer shumë si prezantuese. E pashë që ishte brend-ambasadore e "Elisabetta Franchi".

Tani e takoj çdo vit në "Fashion Week" në Milano, në kuadër të sfilatës së brendit.

Kemi biseduar shumë herë dhe është po aq e bukur dhe e ëmbël si në ekran.

Le të kalojmë në diç tjetër. A mund të flasim për jetën tuaj private?

- Pak. Vetëm pak! Jam 35 vjeçe, me origjinë nga Kosova, ndërkaq bashkëshortin e kam nga Shqipëria, konkretisht nga Korça. Jemi takuar para 19 vjetësh në shkollë, në Belgjikë. Jemi dashuruar që atëherë.

Kemi 14 vjet martesë dhe jemi prindër të tri vajzave të bukura e të shëndetshme, të cilat shkollohen në Luksemburg, ku edhe jetojmë bashkë me vjehrrin e vjehrrën dhe i dua pa fund. Vjehrrën dhe vjehrrin i kam ndihmë shumë të madhe rreth organizimit të jetës dhe rritjes së vajzave...

Në po të njëjtin vend i kam edhe prindërit e mi dhe motrën e vëllanë, që janë gjithë bota ime. Kam mbështetjen e të gjithëve dhe suksesi im është edhe falë tyre.

Fatmirësisht, jam e lumtur dhe nuk më mungon asgjë.

A ke ende "ëndrra në sirtarë"?

- Jo, nuk kam ëndrra, kam vetëm projekte. E di se me punë çdo ëndërr bëhet realitet. Kemi ende plane e projekte, pasi në këtë punë jemi dy.

Për mua, shëndeti dhe familja kanë rëndësi më shumë se çdo gjë tjetër...

Diçka për femrat?

- Besoni në veten! Bëni zgjedhjet e duhura! Mos bëni hapa prapa dhe motoja ime e përhershme "me punë çdo gjë arrihet"!

Nderim Neziri

Kosova vend i varfër, por me politikanë të pasur!

Në vendin ku rreth 50 për qind e popullsisë jeton në varfëri, e gjysma e tyre jetojnë në varfëri të skajshme, politikanët tanë jetojnë në luks, kurse eskortat e tyre dallojnë shumë pak nga ato të liderëve botërorë!

Kosova një nga vendet më të vogla dhe më të varfra të rajonit, në anën tjetër, ka liderë dhe politikanë të pasur.

Në vendin ku rreth 50 për qind e popullatës jetojnë në varfëri, ndërkaq gjysma e kësaj shifre jetojnë në varfëri të skajshme, politikanët e saj jetojnë në luks. Madje, eskortat e tyre dallojnë pak, për të mos thënë fare, nga eskortat e burrshtetasve dhe liderëve botërorë!

Madje, krahasuar me sipërfaqen që ka Kosova dhe numrin e popullsisë, edhe presidenti Bajden, me siguri, do të ishte i lumtur po të jetonte në Kosovë. Por, për dallim nga presidenti Bajden, që gjendet në krye të një shteti që ka

mbi 200 milionë banorë, apo në krye të një shteti ku përfshihen 50 shtete të fuqishme që formojnë SHBA-të, e Kosova me më pak se 2 milionë banorë, pasuritë e politikanëve tanë pak mund të jenë nën ato të politikanëve që kanë standard shumë herë më të madh se ne.

Dhe, pa hyrë në hollësi, dihet se më i pasuri i Kosovës llogaritet politikani dhe biznesmeni Behgjet Pacolli, pastaj politikani dhe publicisti Veton Surroi e të tjerë me radhë...

E, po të ishin vetëm këta?!

Lista është shumë e gjërë dhe nuk mund të përfshihen të gjithë vetëm me një shkrim...

Drita Haxhaj

DERI KUR SHQIPTARËT: ZOTI E BËNË MIRË?!

...zgjohesh në mëngjes. I ke dy mundësi: të fillosh ditën e lumtur, i disponuar, i pushuar ose ta fillosh ditën e mërzitur, i mjerë, i lodhur...

Nëse pohoni se asgjë nuk është siç duhet të jetë, asgjë s'po shkon në rregull, se të gjitha gjërat janë të shëmtuara dhe përditë po bëhen edhe më të shëmtuara, atëherë të jeni të sigurt se shëmtia e mjerimi do bëhen pjesë e përditshmërisë suaj...

Optimist është ai që në agun e ditës i qaset dritares dhe thotë: "Mirëmëngjesi Zot!".

Pesimist është ai që i qaset dritares me fjalët: "O Zot, mëngjes qenka!".

Krejt varet nga ti. Është i njëjti mëngjes, ndoshta edhe e njëjta pamje, madje edhe ndoshta mund të ndodhë që edhe dy persona të banojnë edhe në të njëjtën banesë apo në të njëjtën dhomë, por çdo gjë varet nga ta, brendia e tyre, shpirti i tyre, ndjenja e tyre...

Me rëndësi është se ne, shqiptarët, në bazë të sondazheve, po llogariteshim populli më optimist në Evropë, n'mos gabofsha...

Edhe pse një pjesë jo e vogël e popullit, që në ag, i qaset dritares me fjalët:

"Mirëmëngjesi pikëllim!".

Dhe, në mbrëmje:

"Iku edhe një ditë! Nesër e bën Zoti mirë!".

*

Të gjithë ne kemi emocion ndaj dhembjes, e

urrejmë mjerimin, edhe pse e dimë se ai është i gërshetuar me jetën.

Pas kënaqësive apo "gëzimeve" të vogla, sërish ia beh vuajtja dhe kjo e dhënë shkakton te ne frikë.

Po që se deri më tash s'na ka prekur mjerimi, vuajmë nga frika që na sjellë pleqëria dhe vdekja.

Ka disa lloje vuajtjesh.

Deshëm a s'deshëm, përherë e kemi frikën nga të papriturat që mund të na i sjellë jeta...

*

Filozofi i njohur Xhon Raskini e ka pasur në tavolinën e tij të punës një gur të zakonshëm, por në të cilin ishte gdhendur vetëm një fjalë – SOT.

Ndërsa, poeti V. Osler i ka mbajtur gjithnjë në tavolinën e tij të punës këto vargje, të cilat dhe doemos i kanë rënë në sy e i ka lexuar përditë:

Nëse sot kemi jetuar mirë

Dita e djeshme do të na duket

Si një ëndërr e bukur

Dhe çdo ditë e nesërme

Si vizion i shpresave

Andaj, ju thërras që ditën e sotme ta jetojmë!

Ta jetojmë po, por deri kur ne, shqiptarët, ta jetojmë ditën vetëm me shpresë e fjalët: Zoti e bën mirë?!

Gani Dili

KOSOVARJA

magazinë e pavarur
për familje

www.kosovarja.al

Pronar dhe botues:

Gani DILI

Redaktor përgjegjës:

Isa ILAZI

Menaxher:

Driton DILI

Redaksia:

Safet Krivaça (reporter i lirë)

Nderim Neziri (redaktor)

Besiana Dili

Drenushë Haredinaj

Ardita Dili

Edona Vllasaliu - Bajoku

Xheneta Spahiu

Dizajni:

Labinot Bërbatovci

Adresa e redaksisë:

Fahu postal 18, 10000 Prishtinë

Tel: 038 51 75 75

Email: info@kosovarja-ks.com

Marketing:

Tel: +383 44 143 448;

Email: marketing@kosovarja-ks.com

Në cilin fshat të Kosovës ndodhen varret e nuseve?

Fshati që ndriçohet natën nga dritat e kampit ushtarak amerikan “Bond Stil”, Miro-sala e Ferizajt, prej sheku-jsh ka jetuar dhe jeton me legjenda e mite. Përtej vendit të quajtur “Meraja”, afër arës së Hamit Berishës, është lisi shekullor, i njohur me emrin “Lisi i madh”, të cilin e ka goditur sa e sa herë rrëfeja dhe ende ndodhet “në këmbë”. E, pak më larg tij ndodhet Teqeja e parë e fshatit Miro-salë, që ishte menaxhuar nga Mulla Aliu dhe të bijtë. Brenda teqesë ishte shenjtëria e tij. Prej Sheh Hamitit e deri në vitet 80 teqeja ishte funksionale dhe pritej në rend për përmbushjen e riteve fetare, që kryesisht kishin kuptimin e shërimit nga sëmundje të ndryshme...

3 TEQE NË MIROSALË TË FERIZAJT

Në fshatin Miro-salë të Ferizajt gjenden tri objekte kulti, të cilat emërtohen si teqe. Banorët e kësaj ane thonë se askush nuk di saktë historinë apo kronologjinë e ndërimit të tyre. Dy prej këtyre objekteve gati i ka përpirë koha, pesha e viteve, kurse njëri ende qëndron në këmbë, duke pritur ndonjë vizitorë të rrallë, qoftë për ndonjë hall apo për kureshtje... Teqeja përkujdesej nga zonja e shtëpisë, Resimja, e cila ishte kujdestare besnike e saj. Familja, nën menaxhimin e së cilës ishte teqeja, ishte familje besëtytnore. Këtë teqe e vizitonin deri në 100 vizitorë në ditë. Andaj, Miro-sala, një pjesë të historikut të tij e trashëgonte pikërisht falë kësaj teqeje...

VARREZAT E NUSEVE

Te vendi i quajtur “Varrezat e dasmorëve”, lidhet fshati Miro-salë (përmes lagjes Bytyqi) me fshatin Rahovicë. Gojëdhënat tregojnë se si u vranë krushqit mes vete. Aty pushojnë eshtrat e dy nu-

seve, të cilat u vranë pasi që në atë kohë u ndeshën krushqit mes vete. E, kur një gjë e tillë ndodhte, dasmorët vrisnin njëri-tjetrin thonë historianët. Varret e nuseve dallojnë nga të tjerët, janë më të lartë dhe të rrethuar me gurë. Gurët kanë edhe shënime për nuset, por nuk janë në shqip. Afër shkollës ndodhet edhe xhamia e fshatit, e pak më larg Mëhalla e Kroit. Në këtë mëhallë, e që tani është lagje e madhe, ishte teqeja e dytë në Miro-salë, për të cilën thuhet se nuk e ka shehun e vet, e as përkujdesjen nga askush. Sa besëtytë e vizitojnë teqenë që ende ekziston, nuk dihet. Por, ana besëtytnore e saj tregon se, megjithatë, ruhet zanati i vjetër i ritualit të besuar, mbi të cilin kërkohet jetë më e mirë, shëndet dhe eliminim mistik i problemeve. Sidoqoftë, Miro-sala, e mbushur me legjenda, sa për teqetë, sa për zanat që natën vallëzonin rreth kroit të bardhë, sa për 2 varre jo të zakonshme, sa për gurët e malit Meraja, mbushur fër-kem të faunës së pasur qindvjeçare, vazhdon traditën e jetës dhe të besimit ritual me teqenë ekzistuese.

S. Krivaça

Teqeja e Miro-salës

Çfarë do të ndryshonte Eliza Hoxha te vetja?

“Çfarë do të ndryshonte Eliza Hoxha te vetja?”, nuk është pyetje që ia bëmë politikanës dhe deputetes së PDK-së tash, por në vitin 2007, kur ishte në zenitin e afirmimit si këngëtare...
“Do të ndryshoja, ndoshta, tempera-

mentin, ndonëse falë temperamentit që kam, kam arritur t’i kaloj shumë barriera në jetë.
Megjithatë, jam shumë gjaknxehtë, e për këtë pendohem më pas.
Por, njerëzit, në të shumtën e raste,

më kuptojnë dhe më duan kështu si jam”, tha Eliza Hoxha në vitin 2007, për revistën tonë, “Kosovarja”.
E, po t’ia bënim këtë pyetje tash, kur është politikane dhe deputete e PDK-së, a thua, ç’përgjigje do merrnim...

Emine Cunmulaj:

“S’kam pasur bukë të ha!”

Emine Cunmulaj pa ngurrim shumë herë ka treguar për kohën e rinisë së saj, kohë kur shkonte në shtrat pa ngrënë darkë në mungesë të bukës...

Modelja e njohur nga Mali i Zi, Emine Cunmulaj, shpeshherë ka treguar edhe për periudhën e vështirë kur u largua nga familja, për të ndjekur ëndrrën për t’u bërë modele në Itali. Kështu, që në moshën 15-vjeçare jetonte e vetme në Itali dhe nuk kishte bukë të hante.

“Bukë s’kam pasur të ha kur kam qenë 15 vjeçe në Itali. Më telefononte babai e më thoshte:

“Si je, bija ime?”.

“Mirë, babë. Gjithçka në rregull”, ia ktheja, sepse nuk doja t’i shkaktoja dhembje që nuk kisha as bukë të ngrëna.

Kush e vrau veten në Kosovë për nostalgji?!

Kur ishin barinj, si shenjë se ishin dashur nën diellin e mesditës, kishin vizatuar diellin në stenën prej guri te Kroi i Lugut të Gjatë dhe dy dele. Më vonë baresha ishte martuar me detyrimin e familjes, e ashtu edhe bariu...

Për ta kujtuar nostalgjinë, pas gjashtëdhjetë vjetësh, bariu i Bjeshkëve të Nemuna, e që tashmë ishte plakur, kishte shkuar ta vizitonte vendin e dashurisë që kishin pasur me bareshën. Kishte nxjerr fasuletën e saj nga zgavra e gurit dhe i kishte dhënë fund jetës, duke e lënë fasuletën e saj mbi fytyrën e tij...

PSE NASTRADINI QANTE KUR IU SËMURË GRUAJA?

Nastradinit i ishte sëmurë gruaja dhe ai qante te koka e saj çdo ditë. Qante se ajo do i vdiste. Një ditë erdhi fqinja ta vizitonte dhe, kur pa Nastradinitin të qante, i tha: "Mos qaj, sepse në sëmurdjen e gruas tënde nuk ka asgjë të rrezikshme!". Nastradini i tha: "E di që nuk ka rrezik, por sikur të vdiste sot do bënte mirë, se nesër kam shumë punë e nuk do të kem kohë të qajë për të!".

E, sot, si në kohën e Nastradinit, nuk ka kohë askush as për t'i kujtuar nostalgjitë.

3 KILOMETRA RRUGË PËR NJË HALLALL!

Ishte sëmurë një mik yni. Babai më mori me vete të shkonim ta vizitonim, për t'i dhënë lamtumirën e fundit për së gjalli. Ai ishte shtrirë në shtrat dhe rrallëherë mund ta thoshte ndonjë fjalë. Unë isha i vogël, aq sa mezi e mbaj mend ngjarjen. Ishte rrugë e gjatë për mua deri te miku ynë. Tri kilometra rrugë në këmbë për t'i kërkuar ndjesë?! Në një moment, në odën e tij, babai e pyeti mikun me mjekër të bardhë: "A je mirë?". Ai, pas pak, lëvizi kokën, por nuk nxori fjalë nga goja... Më vonë, babai i tha: "Ma bëj hallall!". Nuk qëndruam shumë, sepse ishte një atmosferë e zymtë... Rrugës për në shtëpi, e pyeta babanë: "Pse erdhëm te miku?". Babai më tha: "T'i merrnim hallallin njëri-tjetrit, sepse para 20 vjetësh e kishte kositur grurin në arat tona, e ndoshta i është vonuar uji e buka...". Andaj, edhe sot kam nostalgji për atë që t'i kërkohet dikujt ndjesë, edhe pa i

pasur borxh asgjë. E, në shtetin tonë, për këtë virtut më nuk flet askush. Madje, jo që nuk flasin, por as nuk dinë që ka ekzistuar...

KUSH KA SOT NOSTALGJI?

Del një burrë në shëtitje. Kalon rreth varreve. Sheh një varr që ish bërë rrafsh me tokë... Thotë me vete: "Do provoj të mësohem me vdekjen. Dua ta imitoj të vdekurin". Bie mbi varr. E, posa shtrihet, dëgjon disa zile nga kuajt që kalonin rrugës. Dhe, në momentin kur u ofruan kuajt, ai u ngrit e kuajt u trembën... Njerëzit që ishin në qerre ranë në tokë... E, kur u ngritën, morën nga një hu nga rrethoja e varreve dhe iu afruan të "vdekurit". "Kush je ti që na i trembe kuajt?". "Jam një i vdekur që sapo dola nga varri të shëtis pak!", ua ktheu ai. Kalimtarët, nga frika se "i vdekur" do i sulmonte, i japin dru derisa mendojnë se e kanë mbytur. Kur kthehet në shtëpi, kur e pa gruaja në atë gjendje, i tha: "Çka ka ndodhur me ty, o njeri?! Çka je mbuluar i tëri me gjak?!". "Çdo gjë që në rregull deri në momentin kur u trembën kuajt...", ia ktheu ai.

S. M

DHOMË STANDARDE
ME MËNGJES

REZERVO TANI!
+383 49 30 10 30

STAY ONCE,
CARRY MEMORIES FOREVER

Më thonë ta marrë një burrë që i ka vdekur gruaja!

Një kohë patën humbur martesat me mesit, por, edhe përkundër internetit dhe Facebookut, përsëri në disa rajone të Kosovës, si, bie fjala, në Opojë, Llap e Drenicë, martesat me mesit kanë vend edhe sot. E, këtë e dëshmojnë edhe të anketuarit tanë anë e mbanë Kosovës...

**VASFIJE JONUZI, 30 VJEÇE,
NGA OPOJA:
MË KA KALUAR
KOHJA E MARTESËS!**

- Jetojmë siç e shihni edhe vetë, larg botës së qytetëruar. Te ne ende është traditë që nëse vajza i ka mbushur 20 vjet dhe nuk e ka lypur askush për grua, i kalon koha!
Unë i kam mbushur 30 vjet dhe, nisur nga thënia lart, kam hequr dorë nga martesat. Ishalla do Zoti dhe dal jashtë Kosovës, sepse vetëm në këtë mënyrë mund ta gjej fatin tim.
Jam e interesuar të shkoj në Austri, sepse atje i kam disa të afërm, por

deri më tash nuk kam arritur të marrë vizën. E, prej janarit, kur do hiqen vizat, siç po thonë, do ia mbathi...
E, sa për punën e mesitnive, te ne ende disa mesitë janë aktivë, por kemi mbetur shumë vajza pa u martuar, meqë djemtë janë pothuajse të gjithë në kurbet...

**SHQIPE E., 28 VJEÇE,
NGA DRENICA:
MË PROPOZOJNË
TA MARRË NJË BURRË
QË I KA VDEKUR GRUAJA!**
- Sa i përket mesitnisë, po jetoj me shpresë se do ma gjej ndonjëri prej

mesitëve që i njoh një burrë. Ndonjëherë kam ndonjë propozim: Merre filanin se i ka vdekur gruaja!
E, mesiti sot është formalisht, sa për ta dhënë dorën. Ia japin një këmishë e një peshqir me nja 10 euro në të dhe pikë.
Megjithatë, ende ka femra si unë që presin se do u troket një ditë dikush në derë...

**QEFISERE R., 31 VJEÇE,
NGA LLAPI:
JAM MARTUAR ME MESIT**
- Në vitet e pasluftës, sa kam dëgjuar e lexuar, rrallë ka pasur ndonjë fejesë

me zor, siç ka ndodhur në kohën e rinisë së nënës sime, se ajo tregonte raste të ndryshme të kësaj natyre. Megjithatë, kushtet e vështira në disa familje të detyrojnë të bësh edhe gjëra që në kushte normale nuk do i bëje. Sot mesitnitë janë të rrallë, por martesat dështojnë shpesh, kinse nuk paskan qenë për njëri-tjetrin. E, në kohën e mesitnive pak ndarje ka pasur, për të mos thënë fare, sepse mesiti ka qenë një lloj dorëzani se martesa nuk do prishet për gjithçka, pa pasur ndonjë arsye të fortë. Unë qesh martuar me mesit dhe deri më tash nuk kam pasur kurrë probleme bashkëshortore. E falënderoj burrin për mirëkuptim që ka ndaj meje...

**M. D., 44 VJEÇE,
NGA KAÇANIKU:
MESITI DI TË JETË
DALLAVERAXHI!**

- Mesitnitë i urrej prej kohës kur ndodhi një problem në familjen tonë. E fejuam kushërirën time me mesit, por ata na tradhtuan! Kur kushërira ime doli të takohej me të "fejuarin", e kishin pas qitur një djalë tjetër! Në natën e parë të martesës kushërira ime sheh se nuk është ai që e kishte takuar! Por, që të mos ua qesë "bojën" familjes heshtë dhe nuk e bën të madhe atë punë. Sot ka fëmijë me të, por nuk është e lumtur. E, prej këtij rasti, jo që nuk u besoj mesitëve, por edhe i urrej shumë, madje shumë...

PËRMBYLLJE

Ka raste kur me mesit rehatohet një çift, por edhe raste kur bëhen dallavere. Andaj, s'ka më mirë se me u njohur vetë, me u dashur vetë, me krijua familje vetë...

Diturie Haxhaj

Pse pikëllimi *po ma prish gëzimin?!*

Jeta është e përditshme, e hidhërimi e gëzimi janë pjesë e përditshmërisë së zemrës. I kisha menduar të gjitha këto kur duhej t'më kishte zërë gjumi. Dhe, më shfaqen në ëndërr babai e nëna... Vinin drejt meje. Më panë që isha i mërziur. Donin m'i fshinin lotët... Por, nuk dija: A qaja për nënën që nuk e kisha parë 20 vjet, apo për babanë që e

njihja vetëm kur isha fëmijë?! Më ishin ngatërruar ndjenjat. Lotët nuk tregonin për kë rridhnin... Në çast ngrihem nga shtrati. Ulem duke buzëqeshur, edhe pse lotët e kishin qullur çarçafin e bardhë... Dielli ishte ngritur në qiell, dita kishte evoluar në punët dhe dinamikën e përditshme. "Zot, sa shumë gjëra të bukura më ka sjellë nata!", e solla në mendje.

S. M.

Pse s'ka burra si dikur?!

Kanë kaluar shumë e shumë vjet. Motra ka filluar të plaket. Sa herë vjen e shikoj me kureshtje. Më duket sikur ajo nuk jeton në vitin 2023, por dhjetëra vjet më herët. Më duket se ka shaminë në kokë...

Më shkon në mendje ta pyes:
"Motër, ku e ke shaminë që ta mbulononte një pjesë të syve?
Ku e ke përqaqimin e ngrohët të kohës?
Më përqafo njëherë si dikur se do bëhem i vogël përsëri!
Më përqafo si dikur qysh më përqafonte nëna!
Sepse, qe sa vjet nuk jemi parë!
Ti ke tretur përtej shtatë deteve, e unë kam mbetur këtu, në vendin e lotëve të dikurshëm!

Më përqafo që ta kthejmë kohën, të ngihemi frymë!
Ka vjet që nuk shihemi, motër.
Ka vjet që nuk qeshim.
Ka vjet që jemi shkapërderdhur nëpër botë...
Por, do të jemi bashkë në varre. Në varret e fshatit tonë.

ME NJË LUGË HANIM DY VETË...

Dhe, të të pyes edhe për disa gjëra:
A të kujtohet kur buka ishte e paktë në sofrën tonë?
A të kujtohet kur me një lugë hanim dy vetë?!
A të kujtohen duart e mpita kur e sillje kënatën më ujë nga bunari?
A të kujtohet kur i sillje në shtëpi drutë me borë?
A të kujtohet...
Por, shyqyr Zotit, gjërat kanë ndryshuar dhe ato i takojnë të kaluarës, sepse e sotmja është krejt ndryshe...

MBESA IME DASHNORIT I THOTË BURRË!

Dhe, teksa i kujtoj të gjitha këto, vajza e saj flet për të dashurin e vet, të cilin

e quan herë burrë e herë dashnor.
"A e ke burrë a dashnor?!", e pyes me habi.
"Burrë", më thotë.
"A jeni martuar?"
"Jo".
"A jeni fejuar?"
"Jo".
"A ta njeh familja?"
"Jo".
"E, si mund të jetë burri yt, pra?!".
"Po, ashtu tash po i thonë të dashurit!"
"Jo, mbesa ime, burri është burrë vetëm pasi të jesh martuar me të. Pasi të jepet "teslimi" zbrazet pushka a alltia dhe kjo tregon se ti je gruaja e filanit e ai burri i filan nuses. Ju po talleni me gjërat e tilla, andaj edhe nuk po dini akoma ta dalloni burrin nga dashnori!
Motra ime e di se si shkohet te burri. Si bëhet dikush gruaja e dikujt...
Por, s'ke faj ti, sepse s'ka më oda! S'ka më burra!"
Dhe, për të mos e zgjatur më shumë, e përmbylli këtë muhabet, sepse po të vazhdoja nuk do ia gjeja fundin...

S. M.

last Days of
Summer.

Pse veshja e femrave të Hasit peshon 25 kilogramë?

Nga vizita që i bëmë Hasit, bashkëbiseduesit shpalosën edhe vlerën e traditës së veshjes kombëtare dhe instrumentet e traditës...

Kultura e veshjes kombëtare në Has ende vazhdon të ruhet dhe është shumë e preferuar dhe e kërkuar edhe nga etnografët.

Në Has thonë se është vështirë të bëhet veshja e femrave të Hasit, meqë në strukturën e vet ka dhjetëra lloje veshjesh, që e përbëjnë një kompleks të tërë të kësaj veshjeje kombëtare.

“Veshja e femrave të Hasit është veshja më e bukur shqiptare. Dhe, për ta bërë një veshje të tillë, lipset shumë punë”, thonë etnografët.

Hasjanët thonë se për një veshje të tillë nevojiten rreth 3 mijë euro!

Për ta kompletuar një veshje të tillë duhen: marama, shamia e leshit, këmisha e pëlhurës (e njohur si shorte), xhamadani, kolloni, mbathjet, fustani me emrin “Funi tur-tur” (e ka gjatësinë rreth 60 metra

dhe mund të bëhet palë-palë), kanaci, pështjellaku, shoka, orfanet me rruaza, kanaci i kuq me qosh.

E, veshja që bartet në rrugë i ka disa ndryshime. I ka pjesët që quhen: toliku, bornysa, xharri etj.

Dhe, të gjitha këto peshojnë rreth 25 kilogramë.

Por, pas lufte veshja e tillë bartet më pak, shkaku i peshës, por edhe i vlerës së shtrenjtë.

Por, është e preferuar të bartet në festa, dasma, e kryesisht për Shëngjergj. Dhe, për ta veshur një femër një veshje të tillë nevojitet t’i ndihmohet, meqë vetë nuk kanë mundësi ta bëjë.

Por, natyrisht, merr kohë, sepse duhet lënë vendin secilës pjesë që vjen me radhë... Sidoqoftë, në Has thonë se interneti po e shkatërron kulturën kombëtare dhe

po ndikon në mënjanimin e veshjeve të traditës në këtë anë.

INSTRUMENTET MUZIKORE TË TRADITËS

Në Has ende aty-këtu janë ruajtur edhe instrumentet muzikore të traditës, konkretisht gajdja dhe kavalli. Por, edhe sharkia, çiftelia dhe instrumentet e tjerë me tela.

“Kavalli e do melodinë e vet dhe gjithçka nuk ekzekutohet me kavall. Përcillen me kavall mirë këngët: “Vijnë vaporat bregut të detit”, “Kënga e Avdisë”, “Isuf Xhelili” e të tjera.

Pra, këngët kryesisht vajtuese...”, thonë bashkëbiseduesit tanë në Has.

S. Krivaça

Babën e kam të mirë, ama e ëma, ëëëë!

“Ende nuk mund të besoj se si e zura nënën time në ordinancë, ngujuar me mjekun. Aso kohe sapo i kisha mbushur të njëzetat, ndërsa ajo ishte rreth të pesëdhjetave. Mjeku me të cilin e zura nënën time me të punonte në të njëjtin repart të Spitalit të Prishtinës. E, babai im kishte shumë besimin në gruan e vet...”

“As që më kishte shkuar mendja ndonjëherë se do e zija në flagrancë nënën time, duke bërë dashuri me kolegun e punës. Në fakt, mund të logjikoj se nënën dhe

mjekun mund t’i lidhte diçka edhe intime, por kurrë nuk mund të nuhasja diçka të ngjashme ndërmjet tyre. Babai im ishte i civilizuar dhe kurrë nuk e kisha dëgjuar të grindej me nënën time. Andaj, asnjëherë nuk kam guxuar t’i tregoj babait për nënën time, sepse e kam ditur se nuk do t’i më besonte për atë që kisha parë me sytë e mi.

NËNA IME PUTHEJ ME MJEKUN...

E kuptova mirë se nëna ime ishte me mjekun brenda atë ditë kur shkova te ajo në spital, sepse në derën e saj shkruante: “Jemi në pauzë”. Më shkoi menjëherë në mendje se çka ishin duke bërë ata në ato çaste... U afrova afër derës dhe veshin e mbështeta për dere. Nuk dëgjohej asnjë fjalë, përveç ofshamave. Dhe, e bindur se ata të dy janë brenda, vendosa të qëndroja aty derisa ta hapnin derën, qoftë edhe në mbrëmje. Pas nja një ore, ngadalë, u dëgjua rrapëllima e çelësit tekta e hapnin derën. Kur kuptova se dera tashmë nuk ishte e kyçur, e kapa rezën dhe e hapa derën. Ajo

para pasqyrës i krihte flokët e shkapërdhur.

Kur më panë ia kthyen shpinën njëri-tjetrit dhe nuk folën gjë.

Unë, e zhgënjyer shumë në nënën time, përnjëherë dola jashtë pa folur, madje, asnjë fjalë...

FSHEHTËSINË E MBAJTA NË ZEMËR

Në shtëpi nuk i tregova babait se çka kisha parë, por vazhdoja ta mbaja ngjarjen në fshehtësi. Mjeku vinte në shtëpinë tonë, rrinte dhe pinte çaj me babanë, i cili as që dinte se çka bënte gruaja e tij me të. Dhe, sa herë që vinte mjeku në shtëpi më përpynte me sy, e që më shtynte ta urreja edhe më shumë. Tashmë, si dukej, radhën e kisha unë... E, që t’ia thyeja turinjtë mirë, i thashë se do t’i tregoj babait se u kam parë me nënën në ordinancë. Kjo bëri që prej atij momenti ai të mos vinte në shtëpinë tonë, kurse çka bëjnë në ordinancë më nuk e di, meqë kurrë më nuk kam shkëlur në derën e spitalit ku punon nëna ime”.

Detja, Prishtinë

Kush janë “Don Zhuanët” tanë që krekosen se u kënaqën?

Pak fjalë për burrat e “moralshëm” kosovarë që skuqen në fytyrë kur përmendet fjala “seks” a nuk lënë gjë pa bërë fshehtazi...

Tema e seksit është lënë paksa anash në Kosovë, por që vlon si “tambli në zjarr”, meqë kosovarët momentalisht janë të preokupuar shumë me gjendjen e rëndë sociale, me gjendjen e rëndë politike, e të tjera të ngjashme. Në të vërtetë, për moralin në Kosovë flitet me gjuhën më të pamoralshme. Janë të rrallë ata 50 a 60 vjeçar që në

biseda rasti të mos lavdërohen për “biografi” të bujshme në këtë drejtim, duke përmendur shifra të mëdha të ish-dashnoreve!

A ËSHTË MORALI TEMË TABU NË KOSOVË?

Shtrohet pyetja: A është debati për moralin temë tabu në Kosovë?

Fakti që nuk debatohet haptas, nuk nënkupton se jemi shoqëri e moralshme.

Ndërkaq, krekosjet e burrave kosovarë për biografi të pasur seksuale, të krijon bindjen se nuk ka mbetur femër e virgjër në Kosovë.

Apo, ç’është edhe më e keqja, edhe

gratë tona na tradhtojnë, por ne nuk jemi në dijeni!

Përndryshe, nuk mund të llogaritet dhe nuk mund të arsyetohet veprimtaria e “bujshme” e burrave kosovarë... Sidoqoftë, tema për seksin në Kosovë edhe më tutje është temë tabu.

Për moralin apo edhe për dukuritë amorale nuk debatohet në media, posaçërisht në ato televizive, apo edhe në nivele të tjera të komunikimit.

Në anën tjetër, një pjesë e burrave “të moralshëm” kosovarë vazhdojnë të skuqen në fytyrë kur përmendet fjala “seks”, e nuk lënë gjë pa bërë në këtë aspekt!

Selim Rama

tourist
CAMPING

Adresa: Shtoj, Ulqin www.touristcamping.me Tel: +38269336233 [/touristcamping_giovannisbeach](https://www.instagram.com/touristcamping_giovannisbeach)

Giovanni's Beach
COPACABANA

Adresa: Shtoj, Ulqin www.touristcamping.me Tel: +38269825858 [/giovannis_beach_montenegro](https://www.instagram.com/giovannis_beach_montenegro)

Fjala e psikologes

A mos, ndoshta, ne shqiptarët vuajmë nga Kerofobia?!

"Kush po mendon që je?!", "Çka po të duket vetja se je?". Këto fjali nga fëmijëria dhe adoleshenca ende sot e kësaj dite tingëllojnë në veshët e shumë njerëzve të rritur...

Mesazhi i këtyre shprehjeve ishte më se i qartë, në rend të parë, sepse vinte nga lart (ne, kur jemi ende fëmijë, të rriturit na flasin në këmbë, d.m.th, askush nuk merr kohë të ulët që të jetë në të njëjtin nivel të syve me fëmijën, e që është shumë me rëndësi për fëmijët).

Në rend të dytë, ngjyra e zërit dhe tonaliteti i personave autoritativë të bënte të kuptosh se ti ende nuk je asgjë, veprime sikur na thonë bëhu, së pari, diçka e pastaj shohim!

Dhe, me kalimin e kohës shohim rezultatet, të cilat janë më se të frytshme, ku shumica nga ne, përkundër asaj që kemi krijuar kushte që të jemi të lumtur dhe të përmbushur, ende kemi besim dhe bindje nënçmuese për veten tonë, të rrënjësura thellë në ndërdijen tonë, të shoqëruar me ndjenja shëmtie, të tilla si frika, zemërimi,

turpi, faji...

Sikurse secili nga ne t'i bënim pyetje vetes çfarë mendon ose beson, vërtet, për veten dhe vlerën tënde, atëherë do të duhej të bënim një rrugëtim maratonik për të marrë përgjigjen e duhur.

Edhe pse ne, si shoqëri, kemi arritur një standard që dikur as në ëndërr nuk e kemi parë, prapë kemi atë ndjesinë e një realiteti, që duket shumë i mirë për të qenë i vërtetë.

Dhe, duket sikur nuk duam ta pranojmë atë realitet.

Kerofobia (anglisht - frika nga lumturia), ku shpesh ngatërrohet edhe me depression, i referohet, pikërisht, rezistencës dhe vështirësive të pranimit të lumturisë, e që ne, shqiptarët, siç duket, "vuajmë" me të madhe nga ky fenomen.

KURRË MË MIRË S'I KEMI PASUR PUNËT, E KURRË MË TË PALUMTUR NUK KEMI QENË!

Të ballafaquar me një negativizëm për aktualitetin, i cili është siç është, ne po harrojmë si popull nga shumë këndvështrime që kurrë më mirë s'i kemi pasur punët dhe kurrë më të palumtur nuk kemi qenë!

Dhe, pyesim: Pse ndodh kjo?

Ndoshta, ngase lumturia nuk ekziston!

Apo na kanë quar të mirat peshë dhe, ndoshta, shumica frikohemi edhe nga mësyshi, ku sot, t'i thuash dikujt që je i kënaqur e i përmbushur, është absurde,

sepse edhe nuk je interesant.

Vëmendjen e tërheqë kur ankoresh dhe kalon në referim vetë-sabotues dhe mohon të mirat që ke pa qenë falënderues dhe mirënjohës krijon, përsëri, mekanizma mbrojtës ndaj lumturisë.

Pa kërkuar fajtorë në të kaluarën, edhe pse shkaku themelor i kerofobisë vjen, pa dyshim, nga e kaluara, nga traumat tona emocionale, ku ne, shumica, jemi edukuar me frikë dhe bindjen që të qeshësh dhe të jesh i gëzuar të sjellë hidhërim, kurse në momentet kur përjetonim copëza lumturie menjëherë na kujtonte tjetri togfjalëshin "Ishalla hajr", ku ne, automatikisht, besonim se do të na ndodh, me të vërtetë, diçka e keqe dhe ndjeheshim në faj. Po ashtu, ato qortimet e fëmijërisë, kur ne ishim krenarë për një arritje sa më të vogël, nuk guxonim t'i shpreheshim para të tjerëve, sepse është mendjemadhësi ose gjynah.

EDHE ZOTI ËSHTË NË HALL ME NE!

Faktikisht, duket se edhe Zoti është në hall të madh me ne! Kur krijuesi na i ka dhënë të mirat, pse ne i mohojmë dhe frikohemi t'i pranojmë?!

Kur do të vetëdijesohemi e ta kemi të qartë se edhe ne meritojmë të jemi të lumtur dhe nuk duhet t'i shmangim vlerat dhe të mirat tona për të tjerët?!

Edhe dielli nuk ndalon së ndriçuari, vetëm se verbon shumë të tjerë me dritën e tij.

Dilemën dhe frikën që duhet të kemi diçka për t'u bërë dikush duhet ta largojmë nga besimet tona se ne, të gjithë, kur vijmë në këtë botë, veçse jemi dikush, me një të drejtë lumturie, e cila nis ekskluzivisht nga vetja jonë.

Shkëndije Pacolli

**PRAXIS FÜR
PSYCHOLOGISCHE
BERATUNG**
Shkëndije Berisha Pacolli

+49 152 33 63 07 73

info@pacolli-praxis.de
www.pacolli-praxis.de

Boschring 6
56422 Wirges

BOOM

Azem
e Njomza
Maksutaj,
yje në 360 shkallë

*Bianca Junzell
për herë të parë
zbulon anën
tjetër të saj*

Azem e Njomza Maksutaj, yje në 360 shkallë

Me vite të tëra janë përpjekur shumë që jeta e tyre private të mbetet larg syrit kureshtar të publikut. Por, së fundi, Azem e Njomza Maksutaj janë treguar më bujarë me mediet dhe publikun, duke ndarë copëza nga jeta dhe përditshmëria e tyre...

Çifti në çdo foto të përbashkët, të shpërndarë në rrjete sociale, duken të admirueshëm, përkrah dy djemve të tyre tashmë të rritur.

Azem Maksutaj mbanë mbi supet e tij hiç më pak se katërmëdhjetë trofe bote në kikkboks dhe taiboksin profesional. Konsiderohet ylli më i madh shqiptar i boksit. Ndërkaq, pas çdo triumfi, por edhe disfate, përherë ka qenë aty e

shoqja, Njomza, për ta duartrokatur, për t'i dhënë forcë e motiv.

Azem Maksutaj, boksieri i trofeshëm, që asnjëherë nuk e mohoi origjinën e tij, duke treguar gjithmonë me krenari se është shqiptar, ka potencuar, së fundi, se gjithnjë është mburrur me atë nga vjen, se është shqiptar, ndërkohë thotë se ne jemi më të fortë se të tjerët. Meçet fantastike të tij konsiderohen fenomen në kikkboks dhe taiboks. Ato i frymëzojnë boksierët e rinj, ata që e kanë ëndërr se një ditë do gëzojnë suksesin e tij.

MË I FORTI NË BOTË

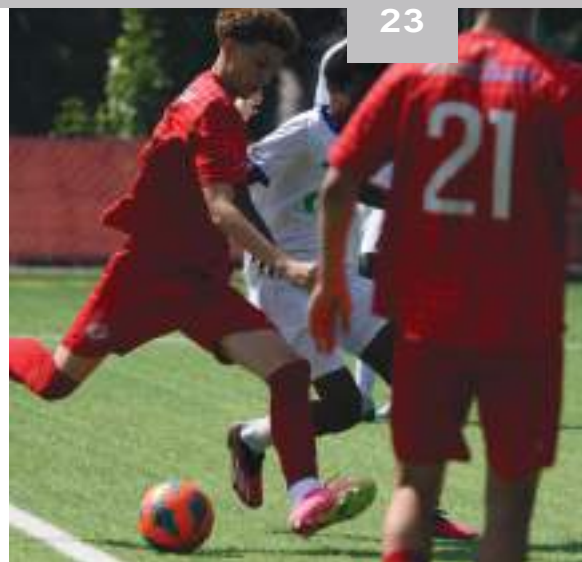
Djaloshi dukagjinat, që shkoi në Zvicër shkaku i situatës së vështirë të paraluftës, ia doli të shkëlqejë në ringje boksi në Las Vegas e në Tokio dhe të bëhej njeriu më i fortë në botë.

“E falënderoj Zotin që ma ka dhënë fuqinë. Për të qenë ky që jam, më kanë ndihmuar, ndoshta, edhe bjeshkët tona ku jam rritur”, ka thënë Maksutaj.

NJOMZA, ANA MË E BUKUR E KAMPIONIT

E, Njomza, e konsideruar model i femrës ideale në të gjitha dimensionet, profesioniste e jashtëzakonshme në fushën e financave, përtej sukseseve individuale, njihet, mbi të gjitha, si gruaja e “Shqiponjës së Zezë”.

E rritur në Zvicër dhe e integruar në mënyrën më të mirë të mundshme, Njomza Maksutaj paraqet shembullin e gruas shqiptare në Diasporë me një status dhe pozicionim tejet të mirë në sferën shoqërore e profesionale.

SI ËSHTË TA KALOSH JETËN ME NJË LEGJENDË?

“Azemin e kam njoftuar në moshën 18-vjeçare. Jemi njoftuar në sport. Jemi dashuruar dhe, pastaj, kemi bashkëjetuar.

Më duhet të pranohet se bota e sportit luftarak ishte diçka e re për mua. Kur e ke një burrë të suksesshëm, duhet të jesh e zonja t'ia dalësh në çdo sfidë.

Unë kam qenë dhe jam adhuresja më e madhe e Azemit, sepse e kam parë dhe e di se çfarë domethënie ka ky sport për të”.

Njomza, për “Boom”, thotë se marrëdhëniet e tyre ndryshon shumë nga marrëdhëniet e të tjerëve. “Normalisht, më është dashur të mësohem me afeksinion e njerëzve ndaj Azemit, meqë ka shumë individë që e adhurojnë.

Gjithsesi, jam shumë krenare, ani pse më është dashur kohë për ta akceptuar sjelljen e njerëzve kur e shohin Azemin, i cili me arritjet e tij në fushën e sportit, sigurisht, e ka merituar simpatinë dhe respektin që gëzon.

Azemi më jep gjithçka nga vetja dhe unë krenohem me atë se çfarë bën për mua dhe dy djemtë tanë”.

BABAI BOKSIER, DJEMTË FUTBOLLISTË

Të shtojmë se çifti i gëzohen çdo ditë sukseseve të njëri-tjetrit dhe, pa dyshim, rritës së djemve: Klevis dhe Leandro Leon, të cilët, ndryshe nga i ati boksier, janë orientuar në futboll dhe gëzojnë suksese në aktivitetet e tyre sportive.

Leandro Leon ka vendosur t'i bashkohet Kombëtares së Kosovës, përkatësisht grupit U17 në futboll.

Ndërkohë, për çiftin e njohur është esenciale kujdesi dhe investimi në familje dhe fëmijë.

Thonë se për ta nuk ka rëndësi që fëmijëve t'u lënë si trashëgimi pasuri, para e vetura luksoze, por mbështetje për të ecur në rrugën e duhur.

Nderim Neziri

A woman with dark hair styled in a bun, wearing a large, wide-brimmed red hat with a large red flower on the side. She is wearing a red, long-sleeved, high-necked lace dress with a large bow at the neckline. She is looking down and to the side with a slight smile. Her left hand is resting on her hip, wearing a large, sparkling diamond ring. The background is a blurred outdoor setting with a white building and a tree.

Bianca Junzell
për herë të parë
zbulon anën tjetër
të saj

E bukura, Bianca Junzell, është një nga yjet e admirueshëm të botës së muzikës shqiptare. Jeta dhe karriera e saj janë një histori unike, siç është edhe vetë ajo. Në "Boom" një intervistë ndryshe, si vetë ajo... Nëse... me Bianca Junzell.

Nëse... nuk do të ishe këngëtare, me çka do të merreshe?

- Gjatë pesë vjetëve të fundit kam pasur bashkëpunim me dizajnerë të famshëm. Kam qenë shumë e inspiruar për fashion dizajn, andaj çdo ide imja kishte sukses. Idetë dhe konceptet rreth krijimeve më lindin natyrshëm, sepse janë brenda meje. Shumë njerëz më thonë se përse nuk e bëjë këtë punë, meqë do të kem shumë sukses...

Ndoshta në të ardhmen mund të jem pjesë e botës së modës, meqë jam shumë e inspiruar.

Në anën tjetër, edhe nga këtu ku jam, shoh përmes medieve që vendi ynë ka shumë probleme, që do të mund t'i zgjidhte politika.

E, po të isha e inkuadruar në politikë dhe të kisha një post udhëheqës, gjërat do i bëja 100 për qind më mirë...

Nëse... familja nuk do të ishin dakord të merreshe me muzikë, a do e braktisje?

- Muzika është pasioni im dhe familja e kanë kuptuar që ajo më bën të lumtur. Kjo ka bërë që ata të kenë pëlqim për angazhimin tim në muzikë.

Nëse... do të kishe mundësi të ndryshoje diçka tek vetja, çka do të ishte?

- Jam e lumtur me veten time. Por, nëse ka diçka që nuk më pëlqen ose e shohë që nuk shkon, atëherë përpiqem ta ndryshoj.

Nëse... për jetën tënde do të shkruhej një libër, si do e titulloje?

- "Dolly Bianca", meqë kështu më quajnë dhe kështu do të ishte titulli më korrekt.

Nëse... në një moment do të gjen-deshe në vështirësi, kujt do i drejtoheshe?

- Askujt. Jam e edukuar që problemet t'i zgjidh vetë. Më duket se askush nuk mund t'i kryej më mirë se unë punët e mia. Pra, thuajse gjithçka vetë...

E, nëse do të ishte e domosdoshme, do të këshillohesha me prindërit. Dhe, normalisht, kam besim në fuqinë e Zotit.

Nëse... do të jepej mundësia për ta takuar një personalitet të madh botëror, kë do takoje?

- Barak Obamën, sepse është ndër presidentët me emblematikë që kanë pasur SHBA-të. Ishte ndryshe dhe kishte shumë suksese.

Nëse... do të ishte e mundur ta riktheje dikë në jetë?

- Do doja ta riktheja në jetë babanë tim...

Nëse... do ta kishe shkopin magjik, çka do të ndryshoje?

- Vendlindjen. Do të doja të ishte para- jsë. Po ashtu, edhe fëmijët tanë të kenë një ardhmëri më të mirë e më të zhvilluar, me shkolla më të avancuara e përparu-

ara në botë.

Dëshira ime e madhe është që çdo fëmijë të ketë kushte jetese dhe shkolim të mirëfilltë.

Nëse... kënga jote bëhet hit botëror, reagimi i parë do të ishte?

- Do të thosha që ne jemi numër një, meqë edhe ashtu kemi këngëtarë me hite botërore.

Do të ndjeja kënaqësi dhe krenari...

Nëse... Bianca nuk do të ishte kaq e bukur sa është, a do e gëzonte këtë sukses?

- Personalisht, gjëja e parë që më tërheq te një këngëtar është zëri. Por, njerëzit duan të shohin edhe diçka të bukur. Andaj, mendoj se pamja e jashtme ndihmon.

Komentet e para të njerëzve kur më shohin - lidhen me pamjen, ndërkaq kur më dëgjojnë - me zërin.

Nëse... gjëja jote më e çmuar do të kishte çmim, sa do të kushtonte?

- Fëmijët e mi janë gjëja më e çmuar dhe më e shtrenjtë që kam. Nuk ka gjë më të shtrenjtë në botë. Për ca gjëra nuk ka çmim, nuk kanë të bëjnë me materialen.

Në cilën moshë femra vizitohet me kënaqësi?

Femra krahasohet me gjeografinë, sepse kanë shumëçka të përbashkëta...

Femrat e moshës 18 deri në 20 vjeç janë si Afrika

Në moshën prej 18 deri në 20 vjeç, femra është si Afrika: e egër, e bukur dhe me shumë zona misterioze dhe të pavizituara.

Femrat e moshës 21 deri në 30 vjeç janë si Amerika

Ndërmjet 21 e deri në 30 vjeç femra është si Amerika: e zhvilluar dhe e hapur, sidomos për të pasurit.

Femrat e moshës 31 deri në 35 vjeç janë si India

Ndërmjet 31 e deri në 35 vjeç femra është si India: seksuale, e qetë dhe me plot besim në bukurinë e vet.

Femrat e moshës 36 deri në 40 vjeç janë si Franca

Në moshën ndërmjet 36 deri në 40 vjeç femra është si Franca: e shijshme, e pjekur dhe mbetet një pjesë e botës që vizitohet me kënaqësi.

Femrat e moshës 41 deri në 50 vjeç janë si ish-shtetet socialiste

Femrat e moshës 41 deri në 50 vjeç

janë si ish-shtetet socialiste: lufta është humbur, kurse dëmet e së kaluarës kanë lënë gjurmë të thella!

Femrat e moshës 51 deri në 60 vjeç janë si Rusia

Femrat e moshës 51 deri në 60 vjeç janë si Rusia: e shkatërruar, pa kontroll dhe nuk i përfill mendimet e të tjerëve!

Femrat e moshës 61 deri në 70 vjeç janë si Mongolia

Femrat e moshës 61 deri në 70 vjeç janë si Mongolia: me të kaluar të pasur dhe me fitore shumë të mëdha, por pa ardhmëri.

Femrat e moshës mbi 71 vjeç janë si Afganistani

Femrat e moshës mbi 71 vjeç janë si Afganistani: çdo kush e di ku ndodhet, por nuk e viziton askush!

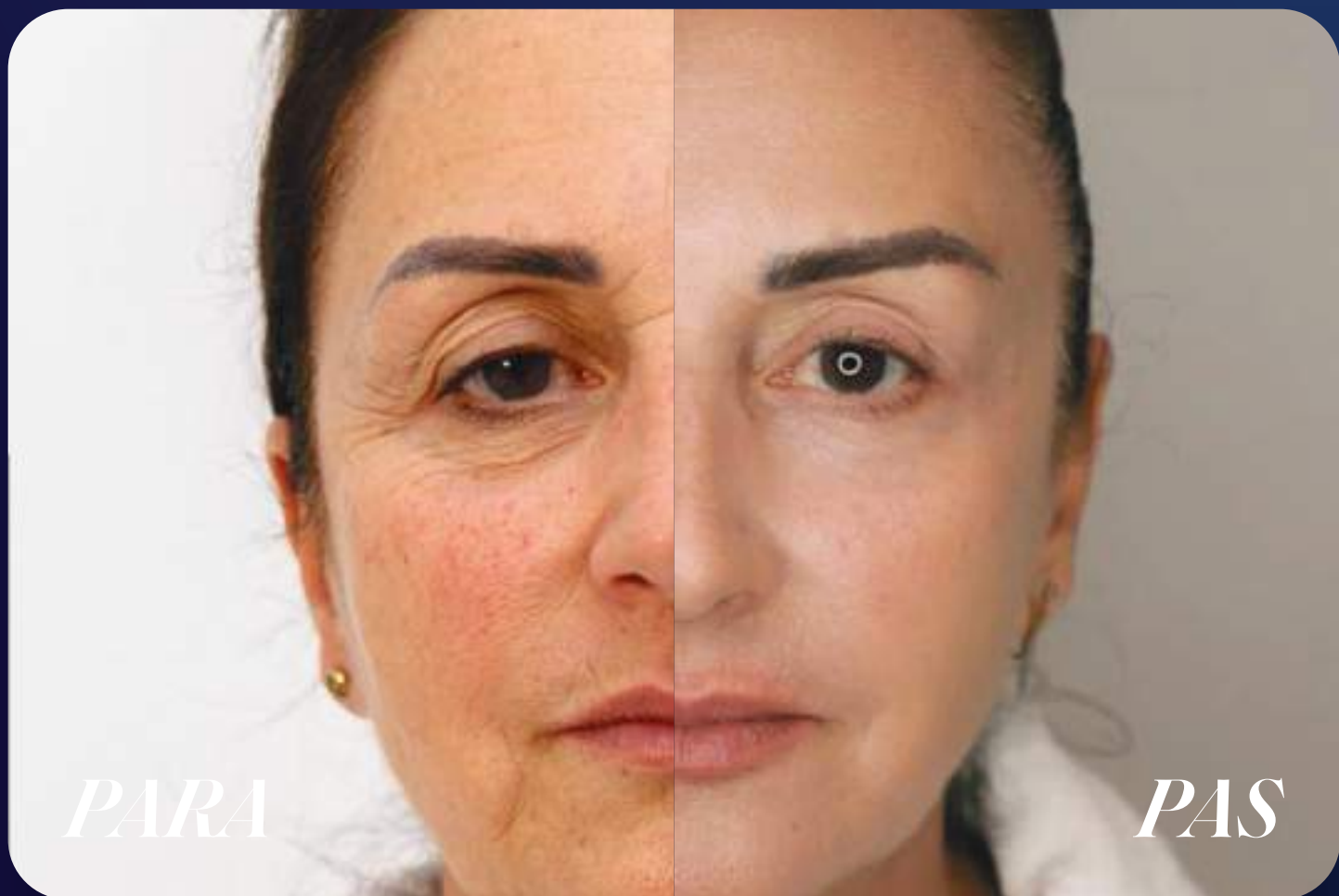
Radio,
Lajme, Moti,
Video, TV, ...

Vetëm me aplikacionin
Shkabaj për Android

ANDROID APP ON
Google play

ÇFARË VJEN ME PLAKJEN IKËN ME PLEXR.

+355 69 211 1919

📱 @allurebeauty

Rr. "Reshit Çollaku", Tiranë

Pse sytë e mi shohin vetëm zi?!

Sa herë që tentoj të argëtohem sado pak, më ndodh diçka që ma prish lumturinë... Pse?!

Ishte gati mesditë kur telefoni shkrepri "flakë". Nuk ishte thirrje si të tjerat. Ishte e zjarrtë!
Në atë moment i thashë kolegut tim të punës se thirrja ma prishi ditën... E kisha pritur një vit atë që t'më telefononte...
Ndërkaq, unazën e saj ende e mbaj në gisht.
Por, nuk di se kur e kisha hequr dhe lënë mbi tavolinë.
Ajo i kishte dy ngjyra: një pjesë ishte e bardhë e një pjesë e zezë. Në të dy fushat ka nga një pikë të vetme. Në fushën e bardhë është një pikë e zezë, e në fushën e zezë një pikë e bardhë.
Ashtu sikur realiteti i kësaj dite.

Pra, prisja të gëzohesha e u dëshpërova!
Sytë më shkuan në fushën e zezë, që do të thotë se kur të jesh në një dëshpërim, sikur isha, është një dalje drite. Është pika e bardhë në fushën e zezë, e cila sinjalizon të dëshpëruarin se jo gjithnjë do të kesh zi e dëshpërim. Jo gjithnjë do të jesh i mbuluar nga pikëllimi.
Jo gjithnjë do të jesh i zhgënjyer. Jo gjithnjë do të jesh i frustruar.
Pra, dhembja që kisha në shpirt dikur do të përfundojë...
E, në momentin kur nisi t'më kaplojë shpresa dhe lumturia, tek shikoja pikën e bardhë në fushën e zezë, këtu gjërat duken më mirë. Është tërësisht

dritë. Nuk ka frikë njeriu, nuk ka as ankth dhe mund të ndihet tërësisht i lumtur.
Por, në fushën e bardhë hetohet një pikë e zezë, që më sinjalizon se lumturia duhet të jetë e kufizuar.
E, se lumturia ime ishte e kufizuar, Drinin po atë ditë e kishin suspenduar nga shkolla. U mërzita shumë. U mërzit edhe gruaja.
Por, shkollës nuk i interesonte mërzia jonë...
Dhe, tek i shikoj fushat e unazës, dal te bindja se asgjë absolute nuk është në këtë botë.
Relativiteti është diçka që lëvizë në jetën tonë...

S. Krivaça

Ass. Prof. Dr. **Berk Arapi**
Specialist i Kirurgjisë Vaskulare

LARGIMI I VENAVE VARIKOZE PA NDËRHRYJE KIRURGJIKE

LARGIMI I VENAVE ME LASER

Procedurë që zgjatë vetëm **40 min** dhe kryhet nën anestezion lokal. Menjëherë pas procedurës ju liroheni për në shtëpi dhe vazhdoni aktivitetet normale

Frikësohem se do të dështoj përsëri!

Çdo ditë lindë diçka e re, e unë çdo ditë e më shumë po plakem në shoqërinë e kujtimeve të vjetra.

Çdo ditë lexoj diçka dhe në çdo libër gjej diçka që m'i ngacmon plagët, e që mbesin me vite të hapura...

Si maturante e gjimnazit në Fushë-Kosovë për herë të parë përjetova ndjenjën e dashurisë. Për herë të parë më rrahu zemra tingëllueshëm, si kurrë më parë. Sepse, deri në atë kohë gjithherë jam tallur me shoqet e mia që vuanin për dikë, që qanin pareshtur për dashuri. Por, jo kot thonë: "Kush qeshë - veshë!". Thënë shkurt, Beqën e takova në një dasmë, te dajallarët e mi në Prishtinë. Kur m'u prezantua, qesha kur ma tha emrin, sepse kisha menduar se emrat e tillë, si i Beqës, që moti ishin fshirë e harruar... Dhe, teksa vallëzonim, një shikim që ma lëshoi, si me thikë shpoi zemrën time. Ishte diçka që s'e kisha përjetuar më parë, por edhe diç që s'dija si t'ia vë emrin. Beqa ishte shumë i bukur, i gjatë, syzi,

sharmant.

E unë, në krahasim me të, dukesha si një vajzë e gjorë.

Thënë të drejtën, nuk i kishim mirë punët financiarisht, gjë që shihej edhe nga dukja ime.

Por, pavarësisht kësaj, unë atëherë isha shumë e pastër shpirtërisht dhe moralisht, por edhe e sinqertë.

SI IU DORËZOVA BEQËS PA KUSHTE?

Të nesërmen, derisa ishim në klasë, shoqja e bankës, Ardita, insistonte vazhdimisht t'më tregonte diçka.

Dhe, kur më tha se më kishte kërkuar një djalë me emrin Beqë, unë humba, u stepa dhe nuk dija as ku isha...

Të nesërmen Beqa më kishte pritur në oborr të shkollës dhe më ftoi të pinim kafe bashkë.

Shkuam në drejtim të Mitrovicës. U ndalëm në një restorant prej guri.

Ishte hera e parë që po dilja me një djalë, i cili po atë ditë ma dha edhe puthjen e parë... Dhe, me kalimin e ditëve, dashuria për njëri-tjetrin shtohet çdo ditë e më shumë, kurse unë për pak kohë ndryshova me gjithçka: Nuk mësoja, kaloja shumë kohë jashtë shtëpisë, madje edhe shumë shpesh flija te Ardita, vetëm për biseduar në telefon me Beqën. Por, dikur edhe kjo u

zgjidh: Beqa ma dhuroi një telefon celular, të cilin e mbaja fshehur nga familja.

Surprizën e parë e kujtoj edhe sot. Ishte ditëlindja ime e nëntëmbëdhjetë. Më sollin një tortë, e cila ishte në formë zemre, e mbi të një unazë që shkëlqente.

U gëzova shumë...

Edhe sot në sirtar të dhomës sime e mbaj unazën e veçantë dhe shumë të çmuar për mua. Ajo është diçka e paprekshme. Dhe, të nesërmen Beqës iu dorëzova pa kushte...

ABORTOVA QË TË MOS VUAJA MË VONË!

Një ditë të bukur pranverore dolëm në piknik, në Gërmi. Atë ditë pashë se në njërin krah kishte bërë një tato. Në atë tato shihej fytyra e një fëmije. Hë, e solla në mendje, kush është ai?! Dhe, kur e pyeta se fytyra e atij fëmije çka paraqet për të, më tha: "Është im bir. E kam nga gruaja me të cilën kam qenë i martuar në Gjermani". Sidoqoftë, po ato ditë m'u shtua edhe një dhimbje: kuptova se isha shtatzënë... U solla e u pështolla dhe pas një muaji vendosa të abortoja. E bëra në spital, përkundër dëshirës sime, por që nuk gjeja zgjidhje tjetër...

Dhe, pas pesë vjet të asaj ngjarje, unë jetoj vetëm dhe pa të dashur, sepse në shpirt e kam frikën se mund të dështoj përsëri...

E. Y., Fushë-Kosovë

Contact numbers

 Prishtina, **Kosovo**
+383 45 224 540

 Prizren, **Kosovo**
+383 43 900 902

 Gjilan, **Kosovo**
+383 45 505 043

 Gjakova, **Kosovo**
+383 44 545 444

 Tirana, **Albania**
+355 69 465 55 59

 Durrës, **Albania**
+355 69 465 55 59

 Skopje, **Macedonia**
+389 70 255 581

 Hamburg, **Germany**
+49 176 40497246

 Bochum, **Germany**
+4915 901 352072

 Stuttgart, **Germany**
+4916 097 982 114

 Weil am Rhein, **Germany**
+49 173 1830732

 Olten, **Switzerland**
+41 76 402 85 85

 Brussels, **Belgium**
+32 49 207 50 48

 Sarpsborg, **Norway**
+47 98888845

 Michigan, **USA**
+1 248 677 2342

Cilat shpezë janë më inteligjentë?

Ekspertët e hulumtimit të aftësive inteligjente të shpezëve, kohëve të fundit, kanë ardhur në përfundim se truri i disa shpezëve shkon deri në shkallën e perfeksionit.

Aftësia e memories së papagajve, që ta riciklojnë fjalinë e shqiptuar në cilëndo gjuhë deri një javë pasi ta ketë dëgjuar, nuk gjendet te asnjë shpend tjetër. Por, as te njerëzit, thonë shkencëtarët që merren me studimin e aftësive të shpezëve dhe kafshëve, përfshirë majmunët shimpanze që ishin pjesë e studimit.

Megjithatë, pëllumbat e bardhë njihen për rolin e tyre misionarë në kohë krizash, në luftë e dashuri.

Ata kryenin misione të caktuara, duke

i mbajtur letrat nën krah, apo në unazën e këmbëve.

Madje, mund të prisnin kthimin e përgjigjes në letër, duke qëndruar afër dritares së misionarit apo në degë të pemëve që ishin afër.

Pëllumbat misionarë, po ashtu, kishin edhe një aftësi:

Ata, kur merrnin misione të reja, merrnin me vete në fluturim një pëllumb, që ta mësonte vendin ku duhej dërguar letrat dhe dritaren ku duhej zbarkuar.

Perandori të shumta zbatonin strategjinë e misioneve të pëllumbave dhe vendosjen e papagajve në zyra të caktuara, sepse spiunonin atë që ishte thënë gjatë nga stafet perandorake. Pëllumbat kishin edhe emra, si, për shembull, "Pëllumbi Gjika" dhe "Pëllumbi Era".

Këta lloj pëllumbash i kishin dërguar princeshës së Kastilas, Elizabetë Fortunës, 72 letra, pasi mbahej robëreshë në "Pallatin e Gjahun", në Perandorinë Osmane në vitet 1520.

LAGJJA PANORAMA
Ferizaj

+383 49 601 080 | www.cimaks.com

Me cilat shenja të Horoskopit nuk ia vlen të jeni bashkë?

Nëse dëshironi që dikush t'ju kushtojë vëmendje, të merret me ju gjatë gjithë kohës dhe t'ju vendosë mbi të gjithë dhe mbi gjithçka, atëherë zgjedhja juaj ndoshta është e gabuar.

UJORI

Është shenja e parë në listë dhe për arsye të mirë. Ujori është në botën e tij. Edhe gurët e dinë këtë. Është shenja që edhe në një lidhje sillet sikur nuk është... me ju. Nuk do t'ju japë romancën dhe vëmendjen që mund të dëshironi nga marrëdhënia juaj. Ai nuk do t'ju përkëdhelë, as nuk do t'ju lajë me lule. Ai do të dëshirojë që ju ta lini vetëm dhe

të lirë për të jetuar jetën e tij për aq kohë sa të mundeni. Kjo do të thotë se ai do të shpenzojë më shumë kohë për familjen e tij.

Pra, ju do të jepni dhe ai do të marrë...

SHIGJETARI

Megjithatë, Shigjetarët, kur angazhohen, është e qartë se do të përpiqen ta ruajnë lirinë dhe pavarësinë që kishin përpara lidhjes.

Në këtë pjesë i ngjanë shumë Ujorit. Edhe ai është në botën e tij, jeton vetëm për veten e tij.

Ai nuk është egoist, por nuk jep!

Nuk është dorështrënguar, por as nuk i pëlqen të jetë romantik apo i ndjeshëm dhe i përqafueshëm...

Nuk do të jetoni me të një histori dashurie të dalë nga përrallat...

VIRGJËRESHA

Ju gjithmonë e dini se ku do të ngatërohëni me një Virgjërëshë. Ai u tregon që

në momentin e parë nuk fshihet dhe nuk u thotë diçka që nuk do të bëjë.

Ai është relativisht i akullt, praktik dhe i rezervuar.

Ai nuk do t'ju përkëdhelë, siç do të bënte një Luan apo një Peshore dhe as nuk do të jetë gjithëpërkëdhelës si Peshqit.

Virgjërëshë është serioze, ka një plan në mendje dhe gjithmonë do t'ju largojë me kritikën e saj...

DASHI

Dashi fillon në një mënyrë dhe përfundon në një tjetër. Fillimisht është i emocionuar, do të bëjë gjithçka për ju, do të rrezikojë, do t'ju surprizojë, e të tjera...

Por, mos u gëzoni shumë, sepse këto do të zgjasin aq sa do të zgjasë entuziazmi i tij. Kur fillon të mërzitit, nuk do t'ju përgjigjet as thirrjeve apo mesazheve tuaja.

Dhe, duke qenë se ai nuk është një shenjë që fshehë se si ndihet, do t'ju tregojë drejtpërdrejt se është i mërzitit, është bërë rutinë dhe preferon miqtë e tij në shoqërinë tuaj.

DENTFIX

ORDINANCA STOMATOLOGIJE

MAGJISTARJA

lindjavdekja@hotmail.com

Për hapje të fatit, për strese, sëmundje depresive, për forcim të bashkëshortësisë, për largim të magjive, për ecje të mbarë të biznesit, për rritje të vetëbesimit dhe për sugjerime e ndihmë me barëra popullore, por edhe për gjithçka për jetë të lumtur

kontaktoni në këtë email adresë:

lindjavdekja@hotmail.com

Pse nuk më ecë fati?

E nderuara magjistare, jam 40-vjeçare, jetoj në Gjermani, nuk kam fat në dashuri e as në punë, sepse kur konkurroj më kthehen përgjigjet negative. Po njoftohem edhe me meshkuj, por ata po largohen dhe po ikin prej meje. U njoha me një person që ishte ndarë nga gruaja dhe tre muaj ishim në kontakt, por më nuk po më lajmërohet.

Kam edhe një tjetër lidhje, por kërkon foto të ndyta e unë nuk mund t'i ofroj aso gjërash. Të lutem, mos ma shëno emrin se jam kah shkruaj pa dijen e familjes!

“Tinëz”

Përgjigje:

Duhet të posedosh kriteret kur njihesh me meshkuj për qëllime martesë. Je në moshë të mirë, por kjo shpejt mund të jetë e skaduar për qëllime fati, prandaj nuk të preferoj të njihesh me të tillë që nuk i njeh apo t'ua dërgosh fotografitë tua dhe gjëra që ata mund t'i përdorin nesër kundër teje.

Në rastin e personit që ke shkruar se është ndarë nga gruaja,

ai, në fakt, të ka gënjyer.

Edhe në rastet e tjera, në mënyrë të paverifikuar, ke hyrë në lidhje të gabuar me ata që kanë familje.

Dhe, duke nxituar të arrish diku, ti po gabon edhe më rëndë, duke menduar se e ke këtë moshë dhe duhesh me çdo kusht të arrish martesën.

Derisa nxiton bën gabimin më të rëndë. Mos krijë asgjë me askënd pa u njohur dhe pa e ditur saktë gjendjen e tij familjare...

Pse ka dalë burri nga shtëpia?

Jam 40-vjeçare, jetoj në Pejë. I kam tre fëmijë. Burri nuk rri në shtëpi. Në fakt, një ditë është hidhëruar dhe ka dal nga shtëpia.

Mendova se ishte hidhërim i zakonshëm, si pasojë e kushteve të rënda sociale, por ai nuk është kthyer më dhe kjo po më brengos.

A do të kthehet ai në shtëpi?

“Pejanja e mërzitur”

Përgjigje:

Ai do të kthehet, sepse nuk është hera e parë që ka dal nga

shtëpia. Por, burri nuk duhet ta braktisë shtëpinë, ai duhet të jetë më i fuqishmi në shtëpi dhe jo të del nga shtëpia. Një burrë i tillë nuk e edukon mirë e mbarë familjen.

Ai do të kthehet, por sërish do të del nga shtëpia dhe kjo do të bëhet te ai një dukuri që përsëritet...

Si të qetësohem?

Ju përshëndes nga zemra, e nderuara magjistare! Jam grua, 48-vjeçare, jetoj në periferi të Prishtinës. Fati më ka ndarë nga jeta familjare, pa dëshirën time. Burri më ka përjashtuar nga jeta.

Fëmijët janë rritur dhe nuk e duan babanë e vet. Unë jam e shqetësuar dhe ndihem keq në shpirt, pasi jam shpesh agresive.

Ç'do të ndodhë me mua?

“Pak lumturi edhe për mua”

Përgjigje:

Je një nënë si të gjitha të tjerat.

Kur janë në pyetje fëmijët bën gjithçka që t'i kesh me vete...

Një nënë gjatë luftës së vitit 1999 ishte në qerre me fëmijën në prehër. Paramilitarët ia kishin kapur fëmijën, por ajo nuk e kishte lëshuar nga dora pa e mbytur edhe atë... Këtë shembull e mora me qëllim, pasi ia vlen ta lexojnë jo të gjitha nënat, por shumë më shumë burrat, që duhet të mësojnë se çka bën një nënë për fëmijën e vet.

Edhe ti nuk bën përjashtim. Je nënë që ke vuajtur për fëmijët tu dhe sot i ke me vete. I ke në përqaftimin tënd dhe në gjirin

tënd. Ky është misioni më i mirë që të është realizuar dhe ka mbetur vetëm një shtëpi ta bësh. Por, tash duhet ta gjesh një rrugë si të qetësohesh, si të rigjenerohesh, që të jeni nënë e butë dhe e durueshme...

U preferoj ta lexoni librin "Muhamedi Alejkym Selam".

Pse?

Sepse, ky libër do u qetësojë shumë, ku do t'i gjeni të gjitha elementet e një shembulli të vetëm në të cilin një njeri, si profeti Muhamed a. s., ishte i vetmi që njerëzit i përvetësonte me urti. Jo me nxitim, as me shpatë, por me urim dhe mirësi. Me mësim dhe me argumente. Ai e pushtonte botën me butësi dhe duke i përfituar njerëzit me ligjëratat e veta për të ardhmen. Në këtë libër do ta gjesh qetësinë tënde, sepse do të mishërosh me paqen dhe urtësinë...

Ndarja e prindërve na ka tronditur shpirtërisht!

Zonjë, jam një vajzë gjakovare. Nuk mund të krenohem se kam pasur jetë të mirë, edhe pse kemi kushte të mira. Por, ajo që na ka bërë shumë të mërzitur si familje është ndarja e prindërve pas 25 vjet jete të përbashkët bashkëshortore!

A do të bëhen përsëri bashkë babai e nëna, apo do të vuarjmë kështu, si tash?

"Familja e pikëlluar"

Përgjigje:

Edhe ashtu prindërit tuaj nuk kanë pasur jetë të mirë unike. Këtë më shumë e ka shkaktuar

babai që nuk i është përmbajtur shumë kodit bashkëshortor dhe nëna jote e ka shtyrë, si thuhet, deri këtu, falë rezistimit të vet që ta ruajë familjen.

Merita që kanë qenë deri këtu bashkë i takon mamit e jo babait, prandaj më mirë është të ndahen dhe të pushojë shtëpia së polemizuari, sesa të tollovisin çdo ditë, duke trazuar familjen dhe fqinjët.

Edhe ndarja është normale, aq më mirë kur ju, fëmijët, nuk jeni të varur prej asnjërit prind.

Në anën tjetër, nëna juaj punon, e që është një fat i madh se financiarisht është stabile.

Ju kisha preferuar të mos ndërhysh mes tyre e ata nëse ndjehet nevojë për të qenë bashkë do të ribashkohen vetë...

Nusja e djali nuk flenë bashkë!

Përsëritje zonjë, jam nënë e brengosur tej mase për fatin e djalit dhe të nuses, që e kemi marr vitin e kaluar, gjatë muajit gusht.

Por, ka kohë që djali dhe nusja nuk kanë asgjë mes vete në aspektin e shtratit!

Nuk di ku është problemi, por të dy ankohen se janë keq dhe nuk po ndihen mirë. I kemi quar sivjet në det, ua kemi mundësuar të jetën të lumtur, por kjo nuk po ndodh!

Kemi qenë te shumë hoxhallarë dhe na kanë thënë se kanë magji, por askush nuk na ka bërë punë deri më tani...

Çka tutje?

"Vjehrra e mërzitur"

PËR LEXUESIT E DIASPORËS

Pyetjet tuaja dërgoni me postë në adresën: "Kosovarja", fahu postal 18, 10 000, Prishtinë, Kosovë.

Përgjigje:

Ajo çka shoh unë është se në dhomën e nuses janë disa fustane që janë prerë dhe janë stërpikur me pika gjaku.

Ndizni jashtë shtëpisë!

Jam me bindje të plotë se, pasi t'i ndizni, do të fillojnë me jetën bashkëshortore si duhet.

Pse nuk po e dua burrin?

Zonja magjistare, ju përsëritës shumë! Je e mrekulueshme!

Jam lexuese e rregullt e rubrikës tënde që 15 vjet. Jam grua, i kam dy fëmijë. Por, ka kohë që nuk po mund ta dua burrin!

Po më pengon çdo kund prania e tij, edhe pse asgjë keq nuk më bën e as nuk sillt keq me mua.

Të lutem, a kam magji apo çka është në pyetje?

Dhe, si ta kthej dashurinë ndaj burrit?

"E padisponuara"

Përgjigje:

Fare e thjeshtë: Që ta duash burrin nuk duhet ta kesh dikë tjetër!

Largohu prej lidhjes tjetër dhe do ta duash burrin!

Ju e dini gjendjen tuaj, edhe pse nuk keni shkruar se je në lidhje me tjetrin...

Burrin do ta doni kur ta leni tjetrin!

Ferme e arta

Miranda Karpuzi modelja shqiptare që po e çmend botën me sy e shikime

Miranda Karpuzi është bukuri e rrallë, një pamje ekzotike që ti kënaq sytë.

Kjo është modelja shqiptare me emër në disa vende të Evropës ku ajo është shfaqur në sfilata dhe kampanja të ndryshme.

“Që në fëmijëri kisha qejf modelingun, të merrja pjesë në sfilata bukurie dhe kisha qejf të bukurën. Edhe në shtëpi çdo herë luaja sikur jam përpara kamerave dhe pozoja. Pastaj kur mbusha 8 vjeç mora pjesë në një kompeticion të quajtur “Star kids Belgium” dhe në disa sfilata të ndryshme për fëmijë”, thotë bukurshja.

“Në moshën 14 vjeç kam marr pjesë në “Top model Belgium” dhe më pas bëra një pauzë shkaku se isha e angazhuar me shkollën dhe mu deshtë që të ndalem për disa vite, por që fotografite i vazhdoja, sepse kjo gjë më flinte në zemër”, tregon modelja Miranda Karpuzi, e cila ka një karrierë të shkëlqyer në botën e modës dhe rruga e saj po vazhdon.

Ndërkohë, shqiptarja me linja perfekte, shton se u rikthye në modeling kur i mbushi 20 vjeç.

“U riktheva në modeling kur mbusha 20 vjeç, pasi njoha

fotografin e njohur Enis Tollumi Banderas, që më ndihmoi dhe më hapi shumë rrugë në karrierën time. Këtu filluam që të bëjmë shumë photoshooting”.

Modelja e njohur ka bashkëpunuar dhe me brende të njohura, siç janë Elisabeta Franchi, PINKO, Orixir (skincare product) si dhe në Shqipëri dhe Kosovë me Hanaofficial, Blinifashion, Geraldina-sposa, etj.

“Për mua këtu nisi karriera, kur filluan shumë brende të na kërkojnë për punë si dhe filluan dhe kontratat e para”, shton modelja, duke rrëfyer se ajo para kamerave është në elementin e saj dhe ndihet shumë komode. Ajo, di të luan me kamerën dhe pika e saj e fortë janë sytë dhe shikimi.

Ndonëse paguhet mirë për punën që e bënë, modelja thotë se modelimin e konsideron pasion dhe jo biznes.

Ndryshe, Miranda Karpuzi ka disa projekte që do të lansohen së shpejti dhe për momentin është duke punuar në Francë.

SHERWOOD
Resorts and Hotels

GREENWOOD
Resorts and Hotels

feel the legend

SHERWOOD
exclusive kerner

SHERWOOD
exclusive lara

SHERWOOD
Dreams Resort

SHERWOOD
Premia Hotel

GREENWOOD
Kemer Resort

GREENWOOD
Suites Resort

www.sherwoodhotels.com.tr